

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.
Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén. Al·leluia

Himne

**De vós naixerà, oh Maria,
el Fill etern de Déu.**

Déu ha beneït la terra santa,
deslliura el seu poble d'Israel.

Per treure'ns de mort i de tenebres,
com llum ens visita des del cel.

Sou vós beneïda entre les dones,
pel fruit beneït que ens donareu.

Exalta el Senyor l'ànima meva,
i el meu esperit gaudeix en Déu.

Salmòdia

Antífona 1 Vaig cridar auxili i em vau guarir; Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

Salm 29

Amb quin goig us exalço, Senyor!
M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava,
i no heu permès que se n'alegrin els enemics.

Senyor, Déu meu, vaig cridar auxili, i em vau guarir.
Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts,
quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu,
enaltiu la seva santedat.
El seu rigor dura un instant;
el seu favor, tota la vida.
Cap al tard tot eren plors,
l'endemà són crits de joia.

Jo pensava, quan em veia segur:
«No cauré mai.»
Senyor, quan m'afavoríeu, m'asseguràveu
l'honor i el poder;
en amagar-se la vostra mirada,
vaig quedar trasbalsat.

He clamat a vós, Senyor,
he suplicat al meu Déu:
«¿Què hi guanyareu que perdi la vida
i baixi a la fossa?»

¿És la pols que us lloarà,
que proclamarà que sou fidel?
Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi;
ajudeu-me, Senyor.

Heu mudat en joia les meves penes,
m'heu tret el dol i m'heu vestit de festa;
el meu cor us cantarà, no callaré mai més;
Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

Antifona 1 Vaig cridar auxili i em vau guarir; Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

Antifona 2 Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa.

Salm 31

Feliç el qui ha estat absolt de la falta
i ha vist sepultat el seu pecat.
Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa,
i dintre seu ja no manté l'engany.

Mentre callava la culpa, era esgotador el meu clam,
se'm consumien les forces;
dia i nit la vostra mà pesava damunt meu,
es fonia el meu vigor com en les secades d'estiu.

M'he decidit a reconèixer la falta,
no us he amagat més el meu pecat.
Tant bon punt m'ho he proposat, Senyor,
m'heu perdonat la culpa comesa.

Que us supliquin els fidels
als moments de desgràcia;
per més que els rius es desbordin,
a ells, ni els tocaran.

En vós he trobat el meu recer,
vós em guardeu del perill.
Tothom celebra al voltant meu
el goig de veure'm lliure.

Em dieu: «Jo mateix t'instruiré,
t'ensenyaré el camí que has de seguir,
seré el teu conseller
i els meus ulls vetllaran sobre tu.

No siguis com el cavall o la mula,
que es desbocaria sense brida ni regnes:
No t'hi podries acostar.»

Els injustos sofriran moltes penes;
l'amor del Senyor guarda
tots els qui en ell confien.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor;
homes rectes, aclameu-lo.

Antífona 2 Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa.

Antífona 3 El Senyor li ha donat la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles li
retran homenatge.

Càntic Ap 11, 17-18; 12, 10b-12a
El judici de Déu

Gràcies, Senyor, Déu de l'univers,
que sou i éreu,
perquè ja heu pres el vostre gran poder
i heu instaurat el vostre regne.

Les nacions estaven furioses,
però ara ha arribat el vostre dia,
l'hora de judicar els morts:
l'hora de recompensar els vostres servents
els profetes,
el poble sant
i tots els qui han reverenciat el vostre nom,
grans o petits,
l'hora de destruir els destructors de la terra.

Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu,
l'hora del seu poder i del seu regne,

i el seu Messies ja governa,
perquè l'acusador dels nostres germans,
que els acusava nit i dia davant el nostre Déu,
ha estat expulsat.

Els l'han vençut per la sang de l'Anyell
i pel testimoni del seu martiri,
ja que no van estimar tant la vida
que els fes por la mort.
Alegreu-vos-en, cel i tots els qui hi habiteu.

Antífona 3 El Senyor li ha donat la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles li retrans homenatge.

Lectura bíblica

1, 21-27; 2, 1-5

Del llibre del profeta Isaïes

Judici i salvació de Sió. L'aplec del pobles

Ah, com pot ser que Jerusalem, la ciutat fidel, s'hagi tornat una perduda! Jerusalem, seu de la justícia, abans tan assenyada! Ara, en canvi, la teva plata és escòria, el teu vi és aigua clara. Els teus governants són uns bandolers i van de tronc amb els lladres, tots ells es deixen subornar, sempre pensen en regals, les reclamacions de les viudes no els importen.

Per això, escolteu l'oracle del Senyor de l'univers, el Poderós d'Israel: «Jo em riuré dels meus adversaris, cert que me'n riuré. Els meus enemics sabran qui sóc! Carregarà la meua mà sobre teu, eliminarà la teua escòria en el gresol, no quedarà rastre del teu plom. Et donaré governants com a la primeria i consellers com en temps antics. Llavors t'anomenaran ciutat justa i fidel. Perquè Sió i els seus repatriats seran redimits amb la rectitud i la justícia.»

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem:

Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes», perquè, de Sió, en surt l'ensenyament; de Jerusalem, l'oracle del Senyor.

Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra.

Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

De les cartes pastorals de sant Carles Borromeo, bisbe

(Acta Ecclesiae Mediolanensis t. 2)

Sobre el temps d'Advent

Heus aquí, dilectíssims, aquell temps tan celebrat i solemne, temps acceptable, com diu l'Esperit Sant, dia de salut, de pau i de reconciliació. Els antics patriarques i profetes desitjaren amb deliri i sospirs aquest temps, l'anelaren, perseverants, ardentíssimament. El just Simeó amb alegria desbordant arribà a veure'l, i l'Església l'ha celebrat sempre solemnement. Ens cal viure'l, doncs, amb pietat, amb lloances, tot donant gràcies contínuament al Pare etern per la misericòrdia que ens ha manifestat en aquest misteri, perquè per l'arribada al món del seu Unigènit, deguda a l'amor immens que el Pare ens portà, ens va trametre aquell que ens retrauria de l'imperi i del despotisme del pecat, ens convidaria a entrar en el cel, ens introduiria en les pregoneses celestials, ens ensenyaria la veritat mateixa, ens instruiria en la rectitud de costums, semblaria en nosaltres les virtuts, ens enriquiria amb els tresors de la seva gràcia, i, finalment, ens faria fills seus i hereus de la vida eterna.

És ben cert que, quan l'Església evoca anyalment aquest misteri, ens adverteix que renovem per sempre la memòria d'aquest amor tan gran manifestat envers nostre. L'Església ens ensenya també que la vinguda de Crist fou profitosa no solament en l'època d'aquest Salvador; la seva eficàcia ens serà comunicada així mateix a nosaltres si, per obra de la fe santa i dels sagraments, ens prestem a rebre la gràcia que ell ens va merèixer, i a governar, obeint-lo, els hàbits de la nostra vida.

L'Església demana encara de nosaltres que compreguem que així com Crist, fet carn, va venir al món, està també disposat a venir-nos de nou a qualsevol hora i moment per a habitar espiritualment en les nostres ànimes amb abundor de gràcies, si nosaltres traiem tots els obstacles de part nostra.

Per això l'Església, que és mare piadosíssima, i es preocupa molt de la nostra salvació, es val de l'ocasió d'aquest temps per ensenyar-nos, amb himnes, càntics i altres veus i ritus de l'Esperit Sant, com hem de rebre agraïdament un tan gran benefici i enriquir-nos amb el seu fruit perquè el nostre enteniment es disposi per la vinguda de Crist amb una preparació no inferior a la que faríem si ell encara hagués de venir al món. Els Pares van alligonar-nos amb paraules i amb exemples de l'Antic Testament, perquè els imitéssim amb una preparació no pas distinta de la d'ells.

Responsori breu

R / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

V/ Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

R / Intercediu per nosaltres, Verge Maria.

V/ Al·leluia, al·leluia.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

Càntic de Maria

Antífona **El Senyor ha mirat la meva petitesa i el Totpoderós obra en mi meravelles, Al·leluia.**

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare.

Antífona **El Senyor ha mirat la meva petitesa i el Totpoderós obra en mi meravelles, Al·leluia.**

Pregàries

Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:

Mireu la plena de gràcia i escolteu-nos.

O Déu, que féreu meravelles en la immaculada Verge Maria i l'associàreu al Crist gloriós en cos i ànima,
dirigiu el cor dels vostres fidels perquè busquin la glòria de Crist.

Vós, que ens donàreu Maria per Mare, alleugeu els malalts, consoleu els tristos, perdoneu els pecadors,
concediu a tots la salut i la pau per intercessió de Maria.

Vós que omplíreu de gràcia Maria,
concediu a tothom l'abundor de la vostra gràcia.

Que l'Església sigui un sol cor i una sola ànima en la caritat,
i que els fidels perseverin units en la pregària amb Maria, la mare de Jesús.

Vós, que coronàreu Maria reina del cel,
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:

Pare nostre,

Oració

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit; i, per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.
R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.
R /. Amén.

Beneïm el Senyor.
R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:
Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu. Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu! Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser. Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció. Ave, Ave, Ave, Maria! (2).